

DEN DAGEN PÅ GOLGATA

 Tusen takk, broder Neville. [Broder Neville sier, “Velsigne deg, broder!”—Red.] Gud velsigne deg, broder Neville. Mange tusen takk.

² God morgen, venner. Det er et privilegium å være her i tabernakelet igjen, denne morgenen, for å tjene Herren, ved å tale Ordet og be for syke. Og jeg er veldig takknemlig for denne dagen.

³ Og jeg ble overrasket rett da jeg kom inn. En broder gikk opp og sa, “Jeg ønsker ikke å være lik den uverdige spedalske som ble helbredet.” Det er broder Wright. Jeg ba for ham, og Herren har helbredet ham fullstendig. Og han kom gråtende opp, for å ta meg i hånden og si at—at han ville ønske å takke Herren for—for å ha blitt helbredet. Han ønsket å komme tilbake og gi takk. Det er helt borte. Han er—han er helt frisk nå. Vi er takknemlige for de vitnesbyrdene.

⁴ Og Charlie, du og broder Jeffries, om dere vil, kom opp her og ta disse plassene her oppe. Og dere er mer enn velkomne, så dere ikke behøver å stå. Den andre broderen der og broder Wood bare kom opp her. Dere er . . . Her er en liten, et par plasser her på benken, så dere ikke behøver å stå oppreist. Jeg tror, et par plasser her, og, ja, dere skal være mer enn velkomne til å komme og ta disse plassene.

⁵ Vi er glade for . . . jeg tror det ble sagt en gang, “Jeg var glad da de sa til meg . . .” Gud velsigne deg, broder. [En broder sier, “Liker alltid å sitte i nærheten av forkynneren.”—Red.] Tusen takk. Takk, tusen takk. “Jeg var glad da de sa til meg, la oss gå inn i Herrens hus.” Det er den kristnes privilegium og glede, å gå til Herrens hus.

⁶ Ser rundt, ser så mange av vennene mine her inne, denne morgenen, det er jeg veldig glad for. Jeg er glad for å se broder og søster Dauch, fra Ohio her. Jeg ser broder og søster Armstrong bak der, hele veien fra Ohio. Gud velsigne dere alle også. Og, åh, jeg bare ser meg rundt, og ser så mange, det ville bli vanskelig å nevne alle navnene deres. Søster Hoover, vi er glade for å se deg her inne, denne morgenen, fra nede i Kentucky. Og Charlie og Nellie, broder Jeffries og hans familie, og bare så mange her inne utenbys fra.

⁷ Så vi forventer en stor tid i Herren denne morgenen, forventer at Gud skal møte oss på en måte for å velsigne våre sjeler og å forkynne til oss det vi har behov for.

⁸ Og som jeg ser rundt over stedet, om jeg skulle nevne alle mine venner rundt om her, ville jeg ta det meste av morgenen å nevne forskjellige. Det får meg til å føle meg bra å komme tilbake til menigheten, å se alle folkene her inne komme for å møtes.

⁹ Hva vil det bli når vi kommer til Himmelen, og vi møtes Der i den flotte tiden med evigvarende, Evig fellesskap sammen rundt Guds Trone, og de velsignelsene som vi alle har elsket? Der vil vi bli gjort lik Ham, og i Hans bilde og med Hans Ånd over oss, for å tilbe og tjene Ham for all Evighet, for aldri å bli slitne.

¹⁰ Bare tenk, det er ikke noe som du kan tenke på som du liker å gjøre, men som du av og til blir trøtt av å gjøre. Charlie, jeg antar at du og jeg har jaktet ekorn mer enn noe annet som vi liker å gjøre på en slik måte, men, du vet du blir trøtt av å gjøre det.

¹¹ Og jeg—jeg liker å—å gå tur, reise inn på fjellet og bare gå tur. Men jeg blir lei noen ganger, så vil jeg gjøre noe annet.

¹² Og jeg liker å kjøre. Noen ganger føler jeg meg på en måte trøtt og utslitt, og nervene i spenn. Jeg vil bare hoppe i bilen min og reise vekk, og holde i rattet, reise nedover veien og synge, “Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem,” eller noe. Bare griper det rattet, og synge, og stampe foten min og rope. Og, vel, etter en stund blir jeg trøtt, og da snur jeg tilbake hjemover og begynner med noe annet.

¹³ Men når vi kommer for å tilbe Gud i det nye Kongeriket, vil det aldri bli et slitsomt øyeblikk, det—det vil alltid være en velsignelse, bare videre og videre. Men, selvfølgelig, vil vi bli forvandlet da. Vi vil ikke være slik som vi er nå. Vi vil være anderledes, anderledes skapninger enn vi er nå. Så, vi er glade.

¹⁴ Jeg tenkte bare. Jeg vet ikke om jeg noen gang gjorde det, siterte dette eller ikke. Broder Charlie, for en stund siden var jeg nede i Kentucky med ham, og han sa, “Broder Branham, tror du at du og jeg vil jakte ekorn i Tusenårsriket?”

Jeg sa, “Jeg tror ikke det, Charlie.”

¹⁵ Sa, “Vel, vi likte det så godt,” sa, “du—du tror vi vil det når vi kommer i Tusenårsriket?”

Jeg sa, “Nei, det blir ikke noen som blir drept i Tusenårsriket.”

Og han sa, “Vel, vi bare likte det.”

¹⁶ Jeg sa, “Charlie, hva om jeg kunne overbevist deg om at en gang var du en gris, og du hadde blitt oppreist til et høyere vesen, til å bli et menneske? Ville du noen gang, ønsket å gå tilbake og nyte en gris sine gleder?”

Sa, “Nei.”

¹⁷ Jeg sa, “Ser du, du ville være så mye høyere enn grisen, nå, du er et menneske, du ville aldri ønske å bli en gris igjen.” Jeg sa, “Multipliser det nå med ti tusen, og det er hva du vil være når du er forvandlet fra det her til det du der vil bli. Du vil aldri ønske å bli menneske igjen.”

18 Det stemmer. Det vil bli noe anderledes. Jeg er så glad bare ved tanken på det, å vite at en dag vil vi klatre høyere.

19 Vel, nå, om Herren vil, neste søndag, som vil bli omkring. . . Da kommer jeg til å dra, å reise ut til Wyoming med en god venn; eller ut til Idaho med en god venn av meg, broder Miner Arganbright, broder Clayt Sonmore, de Kristne Forretningsmenn.

20 Neste uke, uken etter neste, er nå; den 7., skal jeg være i—i Dallas, Texas, på Voice of Healing stevnet. Og min talekveld er den 7. Og så kommer jeg tilbake for å dra over til Idaho med broder Arganbright og de Kristne Forretningsmenn. Og kanskje ha en kveld i Minneapolis før vi reiser. Og så en Kristne Forretningsmenns frokost.

21 Om Herren vil, neste søndag morgen vil jeg være tilbake her i tabernaklet igjen, og om det er greit og er Herrens vilje. Da ønsker jeg å tale om emnet *Virvelvinden i vinden*, om Herren vil. Det ser ut til å ha vært på mitt hjerte, hele uken.

22 Og forrige morgen, virkelig tidlig, omkring klokken fire om morgenen, våknet jeg opp og jeg fikk denne tanken, “Den dagen på Golgata.” Og jeg ønsker å tale om det, denne morgenen; *Den dagen på Golgata*.

23 Og nå for denne opplesingen, la oss slå opp nå i våre Bibler, i Skriften, i Matteus Evangelium, i det 27. kapittel. Og vi vil begynne med det 27. verset og lese en del av dette Skriftstedet, for å få vår bakgrunn, så vil vi begynne med en gang. Og etter talen, da vil vi ha bønn for syke.

24 Og, åh, siden forrige gang her jeg var her, ved å se tilbake, på min nye tjeneste. Jeg mottok flere vitnesbyrd fra det møtet enn jeg har mottatt på lenge.

25 Det er noe med at du må kontakte personen, uansett hvor mye overnaturlig som blir vist. Men, ser dere, helbredelse må baseres på den enkeltes tro. Nå, om den enkelte har tro. . .

26 Og de ser, som Den Hellige Ånd går over folkemengden og sier, “*De og de* tingene skjedde. Og, at, du har *slik-og-slik* et navn. Og du kommer fra *slikt* et sted. Og en *viss* ting som du har gjort. Og det vil bli på *denne* måten.” Og se det alt sammen skje akkurat på den måten!

27 Likevel, skulle den enkelte som sitter her se opp og si, “Det må være Gud. Jeg aksepterer min helbredelse.”

28 Men, i stedet for det, sier den enkelte, “Legg hender på meg og be for meg, så jeg vil bli helbredet.” Men det er den måten vi er opplært her i Amerika, og så, å tro det. Og det er absolutt Bibelsk.

29 Men nå finner vi i Afrika og forskjellige steder, bare la noe slikt skje og hele forsamlingen kommer rett opp på en gang

og aksepterer sine helbredelser, fordi de ikke har blitt lært noe. Skjønner? De har ikke en gang lært om helbredelse. Og så når de ser det, vet de at det er en Gud som lever. “Og om Han lever, er Han—Han suveren, og Han—Han helbreder.” Og det er slik, fordi grunnlaget allerede er lagt, fundamentene, at Han er en helbreder og helbreder folket. Da når de ser Hans Nærvær arbeider gjennom Hans Menighet, da sier de, “Det avgjør det. Det er alt vi trenger.”

³⁰ Men vi har blitt lært, “legge hender på de syke,” og ting som det. Det er grunnen til at det ikke fungerer så bra i Amerika.

³¹ Nå, husk neste søndag morgen om Herren vil, broder Neville vil kunngjøre det, selvfølgelig. Og det er *Virvelvinden i vinden*.

³² Nå, jeg ga dere litt tid til å finne fram til deres Skriftsteder, til Matteus 27. La oss begynne å lese i det—det 27. verset av Matteus Evangelium. La oss nå lytte nøye til lesningen.

Og landshøvdingens soldater tok deretter Jesus med seg inn i borgen, og de samlet hele vaktstyrken rundt Ham.

Og de kledde av Ham og tok på Ham en skarlagenfarget kappe.

Etter å ha flettet en krone av torner, satte de den på hodet Hans, og gav Ham et rør i hans . . . hånd. Og de bøyde kne for Ham og spottet Ham og sa: Vær hilset, Du jødernes Konge!

Så spyttet de på Ham og tok røret og slo Ham i hodet.

. . . da de hadde spottet Ham, tok de kappen av Ham, kledde Ham i hans egne klær og førte Ham bort for å korsfeste Ham.

Da de kom ut, fant de en mann fra Kyréne, ved navn Simon. Ham tvang de til å bære korset hans.

Og da de var kommet til et sted som kalles Golgata, det vil si Hodeskalle-stedet,

gav de Ham sur vin å drikke, blandet med galle. . . . da Han hadde smakt på den, ville Han ikke drikke.

Så korsfestet de Ham, og de delte klærne hans ved loddkasting, slik at det som var talt ved profeten, kunne bli oppfylt: De delte mine klær mellom seg, og om min kjortel kastet de lodd.

. . . satte de seg ned og holdt vakt over Ham der;

Og over hodet hans satte de opp anklagen som var skrevet . . . : DETTE ER JESUS, JØDENES KONGE.

To røvere ble så korsfestet med Ham, én på høyre og én på venstre side.

Og de—de som gikk forbi, spottet Ham og ristet på hodet.

Og de sa: Du som ødelegger templet og bygger det opp på tre dager, frels Deg selv! Hvis Du er Guds Sønn, kom ned fra korset!

På samme måte spottet også yppersteprestene sammen med de skriftlærde og de eldste. Og de sa:

Han frelste andre, seg selv kan Han ikke frelse! Hvis Han er Israels Konge, la Ham nå komme ned fra korset, og vi skal tro Ham!

Han har satt sin lit til Gud. La Ham utfri Ham nå hvis Han vil ha Ham. For Han sa: Jeg er Guds Sønn!

Også røverne som var korsfestet sammen med Ham, hånte Ham på samme måten.

Fra den sjettede time til den niende time ble det mørke over hele landet.

Og omkring den niende time ropte Jesus med høy røst og sa: Eli, Eli, lamá sabaktáni? Det betyr: Min Gud, min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?

Da noen av dem som stod der, hørte det, sa de: Han roper på Elia!

Straks sprang én...og hentet en svamp, fylte den med sur vin og satte den på et rør og gav Ham å drikke.

De andre sa: La Ham være! La oss se om Elia kommer og frelser Ham!

Og Jesus ropte igjen med høy røst og oppgav ånden.

Og se, forhenget i templet revnet i to fra øverst til nederst. Og jorden skalv, og fjellene revnet,

...gravene ble åpnet, og mange av de hellige som var innsøvnnet, fikk sine legemer oppreist.

Og de kom ut av gravene etter Jesu oppstandelse, og de gikk inn i Den hellige stad og viste seg for mange.

Men da høvedsmannen og de som var med ham - de som holdt vakt over Jesus - så jordskjelvet, og det som hadde skjedd, ble de grepet av stor frykt og sa: Sannelig, Han var Guds Sønn!

³³ La oss bøye våre hoder bare en stund i bønn.

³⁴ Herre, vi vet at Du er Gud. Og det...Etter å ha lest dette edle og hellige Ordet, kan vi fortsatt se at Din natur ikke har forandret seg. Du er alltid Gud. Og det så ut som at Jesus

ikke skulle få noe hjelp, at Han ble tatt av onde hender og ble hakket i biter og spyttet på, og spottet, og hang på korset, blødende, døende. Og så ut som det ikke var noe hjelp, noen steder, til Han til og med ropte Selv, "Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?"

³⁵ Men, Du handlet i den timen da ikke noe annet kunne handle. Vi er gitt å vite, Herre, at om vi har noen elver som vi ikke kan krysse, om vi har noen fjell vi ikke kan gå over, har Gud spesialisert Seg på å gjøre ting som andre ikke kan gjøre.

³⁶ Du er en spesialist på jobben, for Du visste grunnen til den dagen på Golgata. Du, ved å være Gud, den Evige, visste denne timen måtte komme. Men da det var fullbragt, da viste Du at Du var Gud. Du viste hvem som var sjef. Du rystet jorden, og de hellige som sov i jorden kom ut. Du tildekket solen om natten, som mørket om natten og viste at Du var Gud. Men Du virket til å være stille så lenge.

³⁷ La oss fra dette dra denne konklusjonen, at så lenge som vi vandrer i Ånden, ledet av Guds hånd, uansett hva som ser ut til å være galt, enda vi står overfor Golgata; Gud vil tale i den rette timen, til rett tid.

³⁸ Nå, Fader Gud, vil vi be om tilgivelse for våre synder og våre overtredelser. Vi vil be om at Din Ånd må lede oss. Led oss som Duen ledet Lammet. La oss være lydige til hva enn som måtte skje oss, og vite dette at Gud gjør alle ting vel og vite at det vil bli all right.

³⁹ Vær med oss i dag, i dette møtet. Vi ber at Du må frelse de som er i stand til å bli frelst og søker frelse. Fyll disse med Evig Liv, som søker det. Vi ber at Du må helbrede de som er syke og plaget, som har kommet og søker helbredelse. Og vi vil prise Deg for det. Vi ber om det i Din Sønnns Navn, vår Frelser, Jesus Kristus. Amen.

⁴⁰ Nå, i talen denne morgenen, ønsker vi å be om deres oppmerksomhet til teksten jeg har valgt å tale fra: *Den dagen på Golgata*.

⁴¹ Det ser ut som jeg vil være litt utenfor sesongen; dette skulle vært på Langfredag. Golgata skulle bli husket hver dag. Og vi har hørt så mye om det, lest så mye om det. Forkynnere har forkynt om det, siden tidens begynnelse. Sangere har sunget om det, gjennom alle tider. Profeter forutsa det, fire tusen år før det skjedde. Og denne tids profeter peker tilbake til da det skjedde. Det er en så viktig dag! Det er en av de viktigste dagene av alle dager som Gud noen gang lot oppstå på jorden.

⁴² Og om det er så viktig for menneskeslekten, Golgata, tror jeg det er godt for oss å gå tilbake og undersøke det, og bare se hva det betyr for oss. For, jeg er sikker på, i denne sene tiden

som vi lever i, søker vi enhver betydning av Gud som vi kan vite om. Og alt som vi kan finne ut, vi er her for å lære om det, for å se hva som er for oss, og hva Gud har gjort for oss, og se hva Han har lovet å gjøre for oss. Og det er det vi kommer til kirken for. Det er grunnen til at forkynneren forkynner, det er grunnen til at han studerer og mediterer på Skriften, og søker etter inspirasjon, fordi han er en offentlig tjener for Guds folk. Og han prøver å finne noe som vil . . . som Gud måtte ha å si til Sitt folk, noe som ville hjelpe dem. Kanskje, det kan være, fordømme dem i deres synder, men ville være en hjelp til å reise dem opp, så de kan avstå fra sine synder og så reise seg opp for å tjene Herren. Og forkynnere skulle søke etter disse tingene.

⁴³ Og denne dagen, som er så viktig, en av de største dagene, la oss se på tre forskjellige ting som den dagen betydde for oss. Vi kunne tatt hundrevis. Men, denne morgenen, har jeg bare valgt tre forskjellige, viktige ting som vi ønsker å se på, i de neste få øyeblikkene, som Golgata betydde for oss. Og jeg ber om at det må fordømme enhver synder som er til stede; det vil få enhver hellig til å gå på sine knær; det vil få enhver syk person til å løfte sin tro til Gud, og gå bort, helbredet; enhver synder, frelst; enhver frafallen komme tilbake, og bli skamfull over seg selv; og enhver hellig, fryde seg, og ta nye grep og nytt håp.

⁴⁴ Den ene store, viktige tingen som Golgata betyr for oss og verden, er, det avgjorde syndespørsmålet, en gang for alle. Mennesket ble funnet skyldig i synd. Og synd var en straff som ingen mennesker kunne betale. Straffen var så stor at det ikke var noen som kunne betale straffen. Jeg tror virkelig at Gud forordnet det slik, at straffen ville bli så stor at ingen mennesker kunne betale den, så Han kunne gjøre det Selv. Nå, straffen for synd var død. Og vi var alle født i synd, formet i urettferdighet, kom til verden og talte løgner. Derfor var det ingen av oss som var verdige, eller, de kunne ikke finne noen på jorden som var verdig.

⁴⁵ Og synd startet ikke på jorden. Synd startet i Himmelen. Lucifer var . . . Lucifer, djevelen, var en dømt skapning, for sin ulydighet, før han engang kom til jorden. Synd begynte i Himmelen, hvor Gud satte Englene, og så videre, på samme grunnlag som Han satte mennesker på; kunnskap, kunnskapens tre, Livets tre og kunnskapens tre, hvor mennesket kunne ta sitt valg. Og da Lucifer ble gitt forrang, til å ta sitt valg, ønsket han noe bedre enn det Gud hadde. Det startet problemet.

⁴⁶ Og det var et krav for synd. Kravet var død. Død var straffen. Og, det er, vi kunne gått i detaljer om disse store ting, men jeg tror ikke at det er annet enn en død. Det er ett Liv. Og jeg tror at en mann som har Evig Liv aldri kan dø. Og jeg tror at det er en fullstendig tilintetgjørelse av den sjelen som synder, for Bibelen sa, "Den sjel som synder, den skal

sannelig dø.” Ikke mannen; “*sjelen* som synder.” Så, satan må sannelig dø, for å bli fullstendig ødelagt. Hvor jeg er uenig med universalistene som sier at satan vil bli frelst! Han syndet, og han er syndens opphavsmann. Og hans sjel syndet; og han var en ånd. Den ånden skal bli helt tilintetgjort, til det ikke er noe igjen av den.

⁴⁷ Og da synden kom til jorden, tilbake i begynnelsen, som et mørkt laken som falt fra himlene, det bokstavelig talt lammet jorden. Det kastet enhver skapning, på jorden, og hele Guds skapelse, i fangenskap. Mennesket var under fangenskap av død, sykdom, problemer og sorger. Hele naturen falt med den. Synd var en bedøvelse som faktisk lammet jorden. Og så ble vi satt her, håpløse, for enhver skapning på jorden var underlagt det. Og enhver født på jorden var underlagt det.

⁴⁸ Så det måtte komme fra et Sted hvor det ikke var synd. Det kunne ikke komme fra jorden. En av oss kunne ikke forløse en annen. Det måtte komme fra en Annen.

⁴⁹ Derfor, da mennesket forsto at han var adskilt fra sin Gud, ble han en vandrers. De gråt. De ropte. De slet. De vandret rundt, over fjellene og gjennom ørkenene, søkte en By som har Gud til bygningsmann og skaper. For, han visste at om han noen gang kom tilbake til Guds Nærvær, kunne han snakke om det med Ham. Men det var ingen vei tilbake. Han gikk seg vill. Han visste ikke hvilken vei han skulle gå, så han bare la i vei, vandret, prøvde å finne et sted hvor han kunne finne en vei tilbake til det Stedet. Noe på innsiden av ham fortalte ham at han kom fra et—et Sted som var fullkomment. Det er ikke én person her i denne synlige forsamlingen, denne morgenen, eller i forsamlingen til magnetbåndet, som vil gå rundt jordkloden, det er ingen her, eller noe sted, som ikke søker etter det fullkomne.

⁵⁰ Du får betalt dine regninger, du tenker, “Det avgjør det.” Når du får betalt dine regninger, da er det noen syke i familien din. Når sykdommen er over, da får du flere regninger å betale. Før du vet ordet av det, blir håret ditt grått, og da ønsker du å bli ung igjen. Og det er noe hele tiden, konstant, på grunn av den bølgen av synd. Men i ditt hjerte, fordi du søker etter det, viser det at det er en Fullkommenhet et sted. Et sted, er det noe.

⁵¹ Det er grunnen mange ganger, i dag, at en synder fortsatt vandrer rundt. En vakker, ung jente vil klippe krøllene i håret sitt, for å bli populær; sminke ansiktet sitt, for å få henne til å se vakrere ut; tar på klær for å vise formen av kroppen sin. Fordi det er det eneste hun kan finne, finne et sted for å prøve å finne noe som kan komme tilbake til henne, når hun kan få menn til å plystre på henne, vinke til henne, flørte med henne. Unge menn vil gjøre det samme overfor damene, prøve å gjøre seg attraktiv for henne. Naboer vil bygge et hus, og ordne det

på en viss måte, fordi det vil se litt bedre ut enn hans nabo sitt sted. Det er hele tiden, at vi søker etter noe, og noe fortsetter å gå bare litt over det. Den unge damen vil finne at en annen ung dame er mer populær enn henne. Naboen vil finne et hus som ser bedre ut enn hans. Damen vil finne en annen dame kledd på en viss måte, som ser bedre ut enn hun gjør.

⁵² Det er noe i oss som søker etter noe, og det viser at vi er fortapt. Vi ønsker å finne noe som vil bringe oss tilbake til den tilfredsheten, som vil fylle det hullet av sult der inne, men det ser ut som vi ikke kan finne det. Mennesker har prøvd det gjennom tidene. De gråt for det. De ropte. De har gjort alt som de visste å gjøre, men likevel fant de det ikke, der de vandret omkring gjennom verden.

⁵³ Til slutt en dag, det er den dagen på Golgata, var det Én som kom ned fra Herligheten. Én, ved Navnet Jesus Kristus, Guds Sønn, som kom fra Herligheten og Golgata ble formet. Det var den dagen som prisen ble betalt og syndespørsmålet var avgjort for alltid. Og det åpnet opp veien inn til denne tingen vi er så sultne og tørste etter. Det bragte et sted av tilfredshet. Det er ikke et menneske som noen gang har besøkt Golgata og har sett det slik det var, som noen gang kan bli den samme. Alt som han noen gang ønsket eller lengtet etter, er møtt, når han kommer til det stedet.

⁵⁴ Det var slik en viktig dag, og slik en viktig ting, det rystet verden. Det rystet verden som den aldri før hadde blitt rystet. Da Jesus døde på Golgata og betalte syndespørsmålet, hadde denne syndefulle verden en mørklegging. Solen gikk ned midt på dagen, den hadde et nervøst sammenbrudd. Og steinene ristet, fjellene revnet og de døde kroppene sprang ut fra gravene.

⁵⁵ Hva gjorde det? Gud nullstilte på Golgata. Han såret det dyret, kalt satan, for alltid. Nå har han vært mer ond siden da, fordi det bragte Lys til menneskeheten. Og alle vet at et såret dyr er på sitt ondeste og kravler rundt med ryggen sin ødelagt. Nå, satan ble slått ut på Golgata. Jorden beviste at det var slik.

⁵⁶ Den største prisen som noen gang ble betalt, og den Eneste som kunne betale det, kom og gjorde det på Golgata. Det var der den store prisen ble betalt. Det er en av tingene. Gud hadde påkrevd det. Ingen mennesker var verdige. Ingen mennesker var i stand til det. Ingen mennesker kunne gjøre det. Og Gud kom Selv og ble menneske, og levde et menneskes liv under menneskelige begjær og ble korsfestet på Golgata. Og der, da satan tenkte at Han ikke ville gjøre det, at Han ikke ville gå gjennom det, gikk Han gjennom Getsemane og enhver fristelse noe menneske noen gang sto i. Han gikk gjennom det akkurat som alle mennesker, men Han betalte prisen.

⁵⁷ Og det var det som mørkla jorden. Var som en bedøvelse, for en operasjon. Når en lege gir en mann en bedøvelse, må

han først slå ham ut, før han kan gjøre det. Og da Gud ga operasjonen til Menigheten, fikk verden en bedøvelse og naturen hadde en krampe. Ikke noe rart! Gud, i menneskelig kjød, døde. Det var timen som verden hadde sett etter, allikevel var det mange av dem som ikke visste det.

⁵⁸ Som det er i dag, har mange sett etter disse tingene og allikevel gjenkjenner de dem ikke. De vet ikke veien ut. De prøver fortsatt å søke verdens gleder og ting og prøver å finne deres vei ut.

⁵⁹ Det var, har vært mange skilt som pekte på den dagen, mange store forbilder. Det hadde blitt forhåndsvist med lammet, med oxen, med turtelduen og alle disse tingene, men likevel kunne det ikke bryte det. Det kunne ikke bryte det dødsgrepets, hvor satan hadde verden.

⁶⁰ Selve de steinene som han en gang gikk på, fram og tilbake på jorden, brennende svovel! Lucifer var morgens sønn, og han gikk på jorden da den var en brennende vulkan. De samme steinene som hadde blitt avkjølt, da Jesus døde på Golgata, ble spydd ut av jorden.

⁶¹ Prisen den var betalt, og satans fangenskap var brutt. Gud ga tilbake i menneskets hender, en vei tilbake til det han så etter. Han trengte ikke gråte mer. Truffet, da Han brøt ryggraden til satan, der på Golgata, syndens ryggrad, av sykdom! Og det bringer ethvert dødelig vesen, på jorden, tilbake til Guds Nærvær, med tilgitte synder. Halleluja! Våre synder er tilgitt. Aldri mer kan satan formørke oss bort fra Gud.

⁶² Det er laget en hovedvei. Det er en telefon der. Det er en linje til Herligheten, som bringer enhver person inn til rekkevidde av den linjen. Om en mann er full av synd, koblet det ham inn på sentralen. Han kan bli tilgitt den synden. Ikke bare det, men den synden er betalt for. Åh! Du behøver ikke å si, "Jeg er ikke verdig." Sikkert, du er ikke det, du kunne aldri bli det. Men én verdig. Én tok din plass. Du er fri. Du behøver ikke vandre lenger. Du behøver ikke være en fornøyles-søkende mann her ute på jorden.

For det fins en kilde fylt med Blod,
Trukket fra Emmanuels årer,
Hvor syndere kastet seg under flommen,
Mister alle sine skyldige flekker.

⁶³ Du behøver ikke å være fortapt. Det er en hovedvei, og en Vei, og den er kalt hellighetens Vei. Det urene går ikke over den. For han kommer gjennom kilden først og så kommer han inn på hovedveien.

⁶⁴ Han brøt satans kraft. Han åpnet helvetes fangedører, for enhver mann som var innestengt, på denne jorden, i fengslene, som fryktet at når han døde, hva døden ville bli for ham. På Golgata åpnet Han disse celledørene, lot alle fanger gå fri. Du

behøver ikke lenger å bli revet ned av synd. Du trenger ikke lenger overgi medlemmene dine til synd, drikking, røyking, pengespill, fortelle løgner. Du kan være ærlig, rettferdig og rettskaffen. Og satan kan ikke gjøre noe med det, fordi du har fått tak i en linje, en Livline som er forankret i Urtidens Klippe. Ingenting kan rikke deg fra Det. Ingen vind kan riste deg fra Det. Ikke noe, ikke engang døden selv, kan skille oss fra Guds kjærlighet som er i Jesus Kristus. Det er hva Golgata betydde.

⁶⁵ Menn som var i fangenskap ble satt fri. Menn som en gang var under frykt for døden kan ikke lenger frykte døden. En mann som lengter etter en By, hvis bygger og skaper, Gud, han kan trå ut på hovedveien, og snu sitt ansikt mot Himmelen, fordi han er fri. Halleluja! Han er forløst. Han trenger ikke vandre lenger, for det er en måte å vite om du gjør rett eller ikke. Gud gir oss Liv. Våre synder er borte. Den dagen på Golgata betalte prisen. Når vi ser alt det, ikke rart poeten skrev:

Fjellene revnet og der var mørke skyer
Min Frelser bøyd Sitt hode og døde.
Det åpnet forheng åpenbarte Veien
Til Himmelens gleder og endeløse dager.

⁶⁶ Abraham trenger ikke å vandre lenger gjennom landet, søkende etter en by. Synderen trenger ikke å lure på lenger, om han kan bli frelst eller ikke. Den syke mannen trenger ikke å lure på om han kan bli helbredet eller ikke. Det åpne forhenget, på den dagen på Golgata, åpenbarte Veien til den fulle seier. Gud ga oss Sin Ånds krefter, til å leve triumferende over alle disse tingene; ber oss bare om å tro det. Det skjedde på den dagen på Golgata. Det har aldri vært en dag som den. Det vil aldri bli en som den. Det er ikke nødvendig lenger. Prisen er betalt, og vi er forløste. Gud være takk! Vi er forløste. Det er ikke noe du trenger å lure på. Det er ikke noe mer gjetninger om det. Det er tatt vekk alt sammen. Forhenget dro vekk teppet, og vi er satt på en hovedvei og trenger ikke å lure på lenger, men å tro og bare vandre rett videre. Vi vandrer rett inn til selve Guds Nærvær.

⁶⁷ Abraham visste, og andre visste, at mens de søkte etter Byen. De visste de var fra et Sted. Noe hadde skjedd. De levde på en paralysert jord. Jordskjelv kom. Stormer kom. Krig og drap! Ulven og lammet spiste av hverandre, eller ulven spiste av lammet og løven spiste oxen. Det ser ikke riktig ut. Det er noe galt. Han visste det var noe galt. Menn og bror drepte bror; far drepte sønn, sønn drepte far. Det er noe galt. Han blir gammel. Han dør. Han visner bort. Sykdom er på ham. Han er i fangenskap. Trærne vokser, men er ikke udødelige. De dør. Fjellene forandrer seg. Sjøene tørker opp. Vannet blir dårlig. Det er noe galt. Og han søkte etter et sted, en By hvor

dette ikke skjedde lenger. Han visste, om han noen gang kunne komme tilbake inn i Nærværet av den Ene som laget det riktig, kunne han snakke om det med Ham.

⁶⁸ Åh, hvilket privilegium, synder, det er denne morgenen å vite at du har fått Veien nå. Den dagen på Golgata åpnet opp veien. For alt disse patriarkene jaktet og søkte etter, ga Golgata det til deg gratis. Hvordan kunne du avslå det? Hvordan kunne du avslå det, for å bli med i en denominasjon? Hvordan kunne du avslå det, for å erstatte noe med det, verdens gleder? Hvorfor ikke akseptere det? Det åpnete forhenget bringer en mann rett tilbake til Guds Nærvær, uten synd på seg, av noe slag. Og legger en vei foran ham, til den tingen han søker etter: Himmelen, herlighet, fred, Evig Liv, alt rett foran ham.

⁶⁹ Den dagen var dødsstøtet til satans makt. Det gjorde slutt på alt.

⁷⁰ Og jeg kan se Ham der; Han var Edens lam, fra den første skyggen som kom fra den.

⁷¹ Da Abel ved tro, ofret et bedre offer til Gud enn Kain. Han må ha bundet en—en vinranke rundt lammets nakke og dratt han opp til steinen. Tok en—en stein i hånden sin som en lanse og dro det lille hodet hans bakover, og hugget og hakket på ham inntil han døde. Og ullen hans badet med hans eget blod. Han veltet seg i sitt blod. Det var et skyggebilde.

⁷² Men på den dagen på Golgata var det ikke et lam av denne jorden, men det var Guds Lam som døde og veltet seg i Sitt Eget Blod. Han ble hakket og hugget, og slått, og spyttet på, og slengt, og fiket til, og alt av verden, og Blodet dryppet av Hans lokker.

⁷³ Da Abels lam døde, døde det mens det snakket et språk som Abel ikke kunne forstå. Det brekte.

⁷⁴ Og da Guds Lam døde den dagen på Golgata, talte Han et språk så ingen forsto Ham. “Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?” Det var Guds Lam, hakket i stykker, hugget opp.

⁷⁵ Han var det Lammet som Abel tenkte på, da han så den lovede Ætt av kvinnen. Han var det Lammet som Daniel så, som var hugget ut av et fjell, uten ved hjelp av hender. Han var Hjulet i midten av hjulet for profeten. Alt de hadde forutsett ble møtt på den dagen, den dagen på Golgata. Det bragte den store tingen inn. Det brøt satans rygg.

⁷⁶ For det første skulle vi søke etter hva den dagen betydde. For det andre skulle vi se hva den dagen har gjort for oss, nå, hva den gjorde for oss. Nå, for det tredje, la oss se på hva vi burde gjøre for den dagen. Hva burde vi gjøre?

⁷⁷ Først, skulle vi se på det, for det er en stor dag, den største av alle dager. Syndeprisen ble avgjort. Satans makt ble brutt.

⁷⁸ Og nå ønsker vi å se på hva vi skulle gjøre til gjengjeld. Nå, til gjengjeld, da Jesus døde på Golgata, på Golgata den dagen, betalte Han ikke bare prisen for våre synder, men Han betalte også prisen og laget en vei så vi kunne følge Ham; for vi som de falne Adamer som har blitt forløste. Slik Ånden ledet Adam (den første Adam) ved Ånden, som hadde kontroll over hele naturen, så kan vi (den andre Adam), eller jordens menn som har blitt forløst ved Kristus fra Golgata dagen, følge Ham. Nå, da Han døde på Golgata, laget Han en vei. Han oppga Ånden, den Hellige Ånd, som sendte Den tilbake til jorden, så du og jeg kan leve ved Den. Det er hva Golgata betyr for oss, å følge Ham.

⁷⁹ For det første, se på det, se hva det gjorde for oss. Og nå hva må vi gjøre i forhold til det? Hva må du og jeg gjøre?

⁸⁰ Nå, sier vi, “Vel, jeg—jeg setter pris på det. Det er veldig fint.” Men vi må akseptere det. Og å akseptere det, er å akseptere Hans Person, Kristus i våre hjerter.

⁸¹ Så, er vi fri fra synd, derfor er det ingen synde-lenker som henger på oss i det hele tatt. Gud, akkurat som om vi aldri hadde syndet, det perfekte Offeret gjorde oss perfekte. For Jesus sa, “Vær derfor fullkommen, slik som deres Far i Himmelen er fullkommen.” Da er det ikke noe mer som skal gjøres, men vi er gjort fullkomne i Guds Nærvær.

⁸² Nå, det er hvor vi mistet vår stilling. Om vi ikke legger merke til det, prøver vi å se tilbake på hva vi var. Og så lenge vi ser tilbake på hva vi var, betyr ikke Offeret noe for oss. Åh, kan dere ikke se det, menighet? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red] Jeg ville ikke. . . Jeg ville ikke prøve den jobben. Jeg kan ikke, og det kan ikke du heller. Det er ingen vits i å prøve. Du er fortapt, til å begynne med, så lenge du ser på hva du har gjort. Men ikke se på hva du har gjort.

⁸³ Se hva den dagen på Golgata gjorde for deg. Det betalte din pris. Det avgjorde spørsmålet. “Om dine synder er som purpur; er de hvite som snø. Røde som skarlaget; hvite som ull.” Da har du ingen synd. Du er helt syndefri. Uansett hva du har gjort, eller hva du gjør, er du fortsatt syndefri. Så lenge du har akseptert Jesus Kristus som din Frelser, er dine synder tilgitt. Noe som er *tilgitt* er “ettergitt og glemt.”

⁸⁴ Hva gjør det så? Det gir deg, etter den betingelsen, Hans Ånd, å følge Ham og å gjøre som Han gjorde, og vise andre som følger etter. Han var bare en Mann, den fullkomne Mannen. Han ga Sitt liv, og Han satte et eksempel for deg. Hva må vi gjøre nå?

⁸⁵ Nå, det første jeg ønsker å si er: Jesus levde aldri for Seg selv. Hans liv ble brukt for andre. Det er, fullkomment, Evig Liv. Når du sier du går på møte, og du gjør gode ting, er det fint. Men når du lever ditt liv for deg selv, har du ikke Evig Liv. Evig Liv, er å leve for andre. Det beviste det da Det kom i Guds Lam. Han levde og hadde Evig Liv, fordi Han ikke levde

for Seg selv. Han levde for andre. Og du mottar Evig Liv ved å motta den dagen, og du lever ikke for deg selv lenger. Du lever for andre.

⁸⁶ Noen sa, “Hvordan kan du stå og la enhver kalle deg slike stygge ting?” Du lever ikke for deg selv. Du lever for andre, så du kan forløse den mannen. Dere blir sønner. Og problemet med det er at menigheten har glemt at de var sønner. Du er en sønn. Du tar Kristi plass. Du er en sønn, så ikke lev for deg selv. Lev for andre.

⁸⁷ “Vel, broder Branham, jeg kan leve for *denne* broderen, for han er virkelig en hyggelig mann.” Det er ikke det.

⁸⁸ Lev for den mannen som hater deg. Lev for den personen som ville drepe deg om de kunne. Det er hva de gjorde med Ham. De drepte Ham, og Han døde så Han kunne frelse dem. Det er Evig Liv. Når du, har dette i ditt bryst, da er du vendt mot Himmelen. Men du ofrer dine egne ting, gir det opp, slik som lammene gir sin ull. Du ser videre mot Golgata.

⁸⁹ Jeg håper dette hjelper deg til å komme til et sted. Det er hva tabernaklet, det er hva alle mennesker må gjøre, å finne ut hva du er og hva som er formålet. Kirken, man går ikke i kirken kun for å spille musikk og syngesanger. Kirken er et sted for korreksjon. “Dom begynner i Guds Hus.”

⁹⁰ “Vi må regne oss selv som døde og levende for Kristus.” Så Han åpnet veien så vi kunne ofre oss selv til Hans tjeneste og følge Ham. Om vi følger Ham, lever vi livet som Han levde. Det er vidunderlig.

⁹¹ Jesus sa og talte om det. La meg bare gi dere noen få sitater på det. Lytt nøye. Ikke gå glipp av det. Jesus sa, på den Dagen ville Han skille folket, slik som sauene og geitene. Og Han ville si til geitene, “Stå på den venstre siden.” Og til sauene, “Stå på den høyre siden.”

⁹² Og Han sa til geitene, “Vik fra Meg. For jeg var sulten, og dere ga Meg ikke mat. Jeg var i fengsel, og dere besøkte Meg ikke. Jeg var naken, og dere kledde Meg ikke. Jeg var tørst, og dere ga Meg ingen drikke. Jeg var syk, og dere besøkte Meg ikke. Så, vik fra Meg.”

⁹³ Og til lammene, sa Han, “Jeg var sulten, og dere ga Meg mat. Jeg var naken, og dere ga Meg klær. Jeg var syk, og dere tjente Meg.”

⁹⁴ Og legg merke til. Ikke gå glipp av dette, menighet. Hold dette i deres hjerter for alltid. Det var gjort så ubevisst! Folket gjør det ikke som en plikt. En mann som gir deg et eller annet, fordi han burde gjøre det, en mann som gir deg mat fordi han burde gjøre det, han har en egoistisk tanke. Det skulle være selve livet ditt, selve handlingene dine.

95 Det var så overraskende for disse lammene, at de sa, "Herre, når var Du sulten? Og vi ikke ville gi Deg mat. . . Når var Du sulten, og vi ga Deg mat? Når var Du naken, og vi ga Deg klær? Når var Du tørst, og vi ga Deg drikke? Når var Du syk, og vi tjente Deg?"

96 Det var så automatisk gjort av kjærlighet, bare Ditt Liv levde i dem. Gud, la folket se hva Golgata gjorde for oss, så automatisk.

"Når var Du det, Herre? Vi visste aldri det."

97 Se hva Jesus snudde seg og sa, "For så mye som dere har gjort imot disse, gjorde dere imot Meg."

98 Uselvsk liv; ikke noe ombestemming. Ikke å tenke på det; men du er så død for tingene i denne verden og så levende i Kristus og så vandrende på hovedveien, at disse tingene er bare en automatisk ting. Du bare gjør det. Sier ikke, "Vel nå, Herren ville, Herren vil at jeg skal gjøre det." Det er ikke det. Du er bare en del av Ham. Hans Ånd er i deg, og du handler slik Han handlet. Ah! Få tak i det.

99 "Det er en vei som synes rett for en mann, men enden av den er dødens vei."

100 "Ikke alle som sier, 'Herre, Herre,' skal komme inn, men de som gjør Min Fars vilje," rett fra deres hjerter, helt fritt.

101 Nå, den dagen på Golgata betalte prisen, så vi kunne være slik.

102 Ikke si, "Du vet, enken Jones var en gang. . . hun var tom for kull, og jeg gikk og kjøpte noe kull til henne. Jeg skal si deg, jeg så en broder som trengte en dress, og jeg gikk og fikk tak i en dress til ham. Velsignet være Gud! Jeg er en kristen." Åh, du! Du selviske, fattige, elendige menneske. Du er en hykler.

103 "Ikke la den høyre hånden vite hva den venstre gjør, og den venstre vite hva den høyre gjør." Bare så automatisk død i Kristus, at du gjør det, uansett. Det er din natur. Det er slik du er laget. Du gjør det uansett. Det er bare Livet som lever i deg. Du er fullstendig overgitt til den Ånden, og Den bare lever Seg Selv ut i deg. Åh, du kjenner den velsignede Ånden, det Livet! "Ikke jeg som lever," sa Paulus, "Men Kristus lever i meg," bare så automatisk.

104 "Vel, jeg sier deg, broder Branham, vi er kristne her. Vi hjelper *de* menneskene. Vi hjelper *disse* menneskene." Åh, du! Skam dere. Det er ikke kristendom.

105 Kristendom bare helt automatisk må gjøre det. Det må gjøres. Og du bare glemmer alt om, "Jeg vil ikke." Gå, gjør det.

106 Kristus bare fullstendig overga Sitt liv til Gud. Han ga Seg Selv som en offentlig tjener til folket. Han ga Sitt liv fritt. Han

måtte ikke gjøre det. Han gjorde det ikke motvillig. Han sa ikke, "Nå, brødre, dere burde alle sammen tenke høyt om Meg, for Jeg kom for å dø for dere." Han sa aldri et ord om det. Han døde allikevel, fordi det var Gud i Ham.

¹⁰⁷ Det er Gud i deg, det er Gud i meg, som får oss til å se på andre. Sauer, på en side.

¹⁰⁸ En av dem vil si, "Vel, Herre, jeg gjorde *dette*. Og, Herre, jeg gjorde *det*."

¹⁰⁹ Han sa, "Vik fra Meg, dere som gjør urett. Jeg kjente dere aldri."

¹¹⁰ Om menigheten noen gang kan komme til de fundamentale fakta, at det er ikke noe som du prøver å gjøre, du får deg selv til å gjøre. Det er noe som er født i deg.

¹¹¹ Tilgi meg, mine pinsevenn venner. Jeg er pinsevenn. Men mine pinsevenn venner har kommet til et punkt til at det må være en—en masse rask musikk, rytmer fra et orkester, eller klapping i hendene, eller tamburiner for å lage et rop. Det er bare følelser. De spiller i orkester før de drar ut i kamp. De får folket i kampstemning. Jeg tror på musikk. Jeg tror på klapping i hendene. Men jeg tror på disse tingene. Det er helt riktig. Vi burde ha det.

¹¹² Men dere har latt de store ting være ugjort, det er det selvoppofrende livet som Gud lever i deg, som automatisk gjør det som er rett fordi det er rett. Bare går videre, tenker ikke engang på det. Bare lever det. Legg så merke til, dere ser hva som skjer. Du bare . . . du gjør ikke . . . Du er på hovedveien. Det er hva Golgata betydde for deg, på hovedveien, åpnet opp den dagen for deg.

¹¹³ Nå, husk nå, du kan ikke være halvt geit og halvt får. De kan ikke blandes.

¹¹⁴ Nå, det er mange mennesker som sier, "Ja, vet du hva? Vi har fått en organisasjon i gruppen vår. Vi, vi hjelper de fattige. Vi gjør *dette*." Det er i orden, men du blåser i ditt eget horn om det. Du gjør ikke det.

¹¹⁵ "Gi dine almisser i det skjulte," sier Jesus. Helt automatisk, noe for deg, ikke noe mer enn å gå og å ta en kopp med vann. Du er tørst. Om den neste mannen er tørst, tenker du på ham også. Den neste mannens behov, du tenker på ham på samme måte som du ville gjort med dine egne behov. Og gir det ikke noe oppmerksomhet. Bare lev videre.

Nå, du kan ikke være halvt får og halvt geit.

¹¹⁶ Så om du sier, "Vel, menigheten vår har fått en organisasjon. Vi gir til de fattige, og vi gjør *dette*, og gjør *det* og gjør *det andre*."

117 Om du har det uten det andre, Kristi Liv i deg, gjør du det absolutt til ingen nytte. Jesus. . . Paulus sa, Første Korinterne 13, "Om jeg gir alt det jeg eier for å gi mat til de fattige, og lar mitt legeme brennes som et offer, gagner det meg ingenting."

118 Nå, dette er hardt, men det er Sannheten. Du må komme til det faktum, gjenkjenne hva Golgata gjorde for deg. Vi ser på det, og sier, "Å, ja, det er fint." Det er ikke det. Om denne Guds Sønn måtte gå til Golgata for korsfestelse, må enhver sønn som kommer gå til et Golgata. Han må også ha et Golgata. Du må ha den dagen på Golgata. Jeg må ha den Golgata dagen. Det avgjør syndespørsmålet. Ikke å håndhelse på forkynneren; ikke å bli rystet inn i menigheten; ikke å komme inn ved brev; ikke komme inn ved arbeid. Men komme inn ved en Fødsel. Han ga aldri et brev. Han ga aldri et arbeide. Han ga en Fødsel. Det er hvordan vi kommer inn. Så, fra det, lever vi automatisk kristne liv.

119 Nå, en annen bemerkning. Halvt geit, halvt får, de har ikke en slik ting. Du er enten geit eller får. Du er ikke halvt geit og halvt får. Du er enten geit eller får.

120 Nå, om du bare gjør gode ting og tror du kan komme inn ved det, da måtte det ikke være en Golgata dag. Loven forutsatte det. Men, siden det krevde en Golgata dag, var det for å bringe det inn, så vi ikke bare kunne være kirkemedlemmer, men være Guds sønner og døtre. Det er hva Golgata dagen var. Det er hva det betydde for deg, så du kunne gjøre, og følge og handle som Jesus.

121 Nå, elven renner ikke opp og ned på samme tid. Elven renner bare en vei. Og Guds Ånd går bare en vei. Det blander ikke ting med Det. Går den samme veien.

122 Legg merke til Jesus, i avslutningen. Jesus sa, "De gjerningene som Jeg gjør skal dere også gjøre, og større enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far."

123 Jeg sier ikke dette så mye til menigheten her. Dere forstår. Men disse Budskapene blir tatt opp. Titusener hører dem, rundt omkring i verden.

124 Jeg skal svare på det spørsmålet for kritikeren med en gang. Jeg har ofte blitt sagt. . . fortalt. De sier, "Vel, tror du på Bibelen? Jesus sa, 'Disse gjerningene som Jeg gjør skal dere også gjøre, og større enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far.'"

125 Hvor ille kan det bli, mister? Hvor langt unna fra skjelneevne kan du komme, med dine intellektuelle teologier, med din mentale oppfatning av noe? Min elskverdige og fortapte venn, kan du ikke forstå at denne Bibelen er åndelig tolket?

126 Jesus takket Faderen at Han hadde skjult Det for de utdannede, og smarte, og vise, og kloke og ville åpenbare Det til slike barn som ville komme til Golgata.

127 Legg merke til nå. Jesus sa. Se hvordan Han uttalte det. “De gjerningene som Jeg gjør,” Han gjør dem rett nå. “De gjerningene som Jeg gjør nå, helbreder syke, reiser opp døde, åpner blindes øyne, disse gjerningene skal dere gjøre også. Dere vil gjøre dette om dere tror på Meg. Dere gjør disse gjerningene. Og så en større enn denne skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far.”

128 “En liten stund, og verden vil ikke se Meg lenger, men dere vil se Meg. Jeg vil være med dere, endog i dere, inntil verdens ende. Jeg vil ikke forlate dere trøstesløse. Jeg vil be Faderen; Han vil sende dere en annen Trøster, som er Den Hellige Ånd, som verden ikke kan motta; men dere kan motta Ham.”

129 Legg merke til nå. De “større” gjerningene var å ha Kraften i Menigheten, ikke bare å helbrede syke ved bønn, kaste ut djevlr ved bønn, men å formidle Evig Liv til troende. Den Hellige Ånd kom og ble lagt i Menighetens hender, for å formidle Liv. Åh! Det er hva Golgata betydde. Det tok nedbøyde, svake menn og kvinner og løftet dem inn på et sted for å bli Guds sønner og døtre, for å helbrede de syke og formidle Evig Liv; ved å gi den Hellige Ånd til lydige, troende menn som en gang var vantro, bli gjort troende og formidle åndelig, Evig Liv. Hvor mye større er det, å si . . .

130 Denne syke kvinnen som ligger her, jeg kan be en troens bønn og hun vil bli helbredet. Det er en stor ting. Det er hva Han gjorde da.

131 “Men,” sa, “større ting enn dette skal dere gjøre. Jeg kommer til å gi dere Kraft, ikke bare for å reise ham opp for en stund, men for å gi ham Evig Liv, som vil være Evig for alltid.” Fattige, blinde, elendige mennesker, hvordan går dere glipp av det? Ser dere ikke hva den “større” gjerningen er? Det er den største ting som noen gang kan skje, å formidle Evig Liv til mennesker. Hva er Evig Liv? Det Livet som Han levde, det Livet som var i Ham, formidle Det til andre. Kan en mann gjøre det? En Guds sønn kan.

132 Jesus sa, “Hvem som helst sine synder dere ettergir, til dem er de ettergitt; og alle de synder dere binder, skal være bundet.”

133 Nå her er det den katolske kirken og mange andre gjorde sin store feil. De går ut og sier, “Jeg tilgir dine synder.” Det var ikke det.

134 Hvordan fikk de sine synder tilgitt i Bibelen? Peter svarte på det spørsmålet på pinsefestens dag. De sa, “Hva kan vi gjøre for å bli frelst? Hvordan kan vi få Dette som alle dere har fått?” Han la fram resepten. Han fortalte dem hva de skulle gjøre.

135 Han sa, “Omvend dere, enhver av dere, til Gud, og bli døpt i Jesu Krist Navn.” For hva? Tilgivelsen for dine synder. Der er den “større” gjerningen.

¹³⁶ Hvor mange av dere forkynnere denne morgenen, hvor mange av dere som lytter til mitt Ord på magnetisk bånd, er villige til å gå til Golgata denne morgenen? Og se hva Gud gjorde for deg der. Og gi avkall på deres denominelle trosbekjennelser og forkynne Budskapet. Halleluja! Det er i deres hender nå. Hva vil dere gjøre med Det?

¹³⁷ “For omvendelse og tilgivelse av synder må bli forkynt i Hans Navn til hele verden, og begynner i Jerusalem.” Halleluja! Glory! Der har du det.

¹³⁸ Hva betyr Golgata for deg? Hva gjorde den dagen med deg? Fylte det deg opp med noe teologi? Gjorde det deg til en stivet skjorte? Eller gjorde det deg til en kristen, helt solgt? Halleluja!

¹³⁹ Synd, forlatt! “Større gjerninger enn dette skal dere gjøre.” Dere ser hvem “dere” er, gjør dere ikke? “Større gjerninger enn dette,” tilgi synder i Jesu Kristi Navn.

¹⁴⁰ Men gjennom trosbekjennelser og denominasjoner og så videre, har det bundet deg fast til et sted, du tjener fortsatt verden. Fortell meg om en mann, fortell meg om en dame, som kan komme til Golgata og prøve å være en stor person fordi noen sa noe. Fortell meg hvor du kan se inn i Golgatas ansikt, i dets rette lys, den dagen på Golgata. Hvordan kan du ha din dag på Golgata og komme ut som en stiv skjorte? Hvordan kan du komme ut som en nikkedukke fra en organisasjon og forkynne en menneskelaget lære? Hvorfor ydmyker det deg ikke til Guds Ord? Om du noen gang ville gå dit, ville du kommet ut ydmyk. Hvordan kan du ønske å være noe stort i organisasjonen din, med en fjær i hatten din, når Jesus Kristus Guds Sønn ydmyket Seg Selv til et opphakkert legeme, til et ansikt spyttet på, til skam og vanære? Og de tok klærne av Ham og korsfestet Ham foran verden. “Uten å akte skammen.” Hvordan kan du gå til Golgata og komme derfra noe anderledes enn hva Han var, en vanære, en skam?

“Åh,” sier du, “de vil sparke meg ut.” La dem sparke.

¹⁴¹ Ha din dag på Golgata, Gud vil ha Sin vei med deg. La meg sitere det igjen. Ha din dag på Golgata og Gud vil ha Sin vei med deg.

La oss be.

¹⁴² Herre, O Gud, ta oss alle opp til Golgata nå. La oss komme bort fra oss selv, Herre, fra menneskefrykt, frykten for hva noen andre vil si. Vel, hele verden lo av Ham, gjorde narr av Ham. Men Han var lydig, til døden. Han var lydig, til vanære. Han var lydig, endog under den føderale regjeringen.

¹⁴³ Og vi innser at da satan slo jorden, ble han herskeren og autoriteten på denne jorden. Han tilsto det samme foran vår Herre og sa, “Disse kongerikene er mine. Jeg gjør hva jeg vil

med dem.” Og vi innser at fra den dagen til denne, denne verden, under forbannelsen, har den blitt styrt av den som forbannet den.

Men, Gud, O Gud, vi tjener et Kongerike som ikke er forbannet.

¹⁴⁴ Far, Gud, hvor fantastisk det er at Du har gjort noen store ting i—i den bildeverdenen i dag. Latt disse store filmer som de *Ti Bud*, og så videre, komme ut, for å la menn og kvinner se, som ikke en gang ville kastet skyggen sin på en kirkedør, men latt dem se hva det er. Guds vei er en forkastet vei av verden. Fordi vi er som . . . Vi går inn i Russland under kommunismen.

¹⁴⁵ Vi er i denne verden, men vi er ikke av denne verden. Vi har gått til Golgata. Vi har korsfestet oss selv for Guds Kongerike, for å bli en av Hans. Uansett hva verden sier, tar vi veien med Herrens få foraktede. Vi går videre til oppstandelsen, og vi tror at det er snart for hånden, Herre, da vi vil stå opp til et Kongerike som vil ta over denne verden. Som Daniel forutså det, og det brøt opp hele verden til små agner, og vinden blåste det av fra sommer-treskegulvet. Men, fjellet, Steinen vokste opp til et stort fjell som dekket jorden. Den Steinen skal komme. O Gud, vi vil være en del av det. La oss fornekte oss selv, daglig ta opp vårt kors, leve for Kristus og leve for andre. Gi det, Herre.

¹⁴⁶ Må det være noen her denne morgenen og som ikke kjenner Ham som Frelser, og som ønsker å bli husket på i avslutningsbønnen, og som ønsker at dette skal bli din dag på Golgata, vil du løfte hendene dine og si, “Be for meg, broder Branham. Jeg ønsker å kjenne Ham som min Frelser.” Gud velsigne deg, unge fyr. Noen andre? Gud velsigne deg, min broder bak der.

¹⁴⁷ Kan det være noen andre? Si, “Jeg ønsker å kjenne Ham. Jeg vil at dette skal bli en dag på Golgata for meg. Jeg er syk og trøtt. Hva er vitsen med at jeg tøyser rundt her med selve den tingen jeg var født til å gjøre? Jeg var født, født til å være en Guds sønn, og her er jeg og holder fast ved verdens ting. Gud, la meg bli korsfestet i dag. La meg korsfeste i dag, meg selv og mine ideer, så jeg kan leve med Kristus og leve for andre. Uansett hva de gjør mot meg, for å gjøre narr av meg, og forfølge meg, og si alt ondt om meg og ting, la meg bare ydmykt gå videre, og saktmodig som et lam, slik Han gjorde. Og en dag har Han lovet å reise meg opp igjen, på den siste Dagen. Jeg ser etter den Dagen.” Vil det være noen flere hender som går opp? Gud velsigne deg bak der, og deg. Ja vel. Noen flere bare . . . Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Noen flere, før vi ber.

¹⁴⁸ Vår Himmelske Far, det ble sagt da Peter talte på pinsefestens dag, “Så mange som trodde ble lagt til Menigheten.” De trodde virkelig av hele deres hjerte. Disse

menneskene som nettopp løftet sine hender, jeg tror at de har trodd av hele deres hjerte. Og om de har, er det et basseng med vann som venter her. De ønsker disse syndene tilgitt. Det er noen her som kan døpe dem i det Navnet, og det eneste Navnet som er under Himmelen gitt blant mennesker, at vi må bli frelst.

¹⁴⁹ For, som jeg siterte Skriften for noen få minutter siden, at "Omvendelse og tilgivelse av synd må bli forkynt i Hans Navn, til hele verden, fra Jerusalem." Og i Jerusalem, da omvendelse og tilgivelse av synd var forkynt, fortalte apostelen dem om Skriften og sa, "De må omvende seg først, og så bli døpt i Jesu Kristi Navn." Det var forkynnerens oppgave å gjøre. For dem å omvende seg, og ham å døpe dem til tilgivelse av deres synder. "Hvem som helst sine synder dere ettergir, til dem er de ettergitt; og alle de synder dere binder, skal være bundet."

¹⁵⁰ Far, hvordan fikk verden et slikt raserianfall som de har? Hvorfor ikke tro det enkle Evangeliet? Og de bringer til og med inn for det, for å erstatte: falske navn, falsk dåp, falsk Hellig Ånds dåp, håndhilse på forkynnere, bruke titlene Fader, Sønn, Hellig Ånd, som ikke er i Skriften; et dokument laget av romerske menn, ikke en kristen lære noe sted i Bibelen. Tilgivelse av synd kan ikke bli tilgitt gjennom tittel, men gjennom Jesu Kristi Navn.

¹⁵¹ Nå, Far, vi vet det er veldig upopulært. Dine veier har alltid vært slik. Men la menn og kvinner denne morgenen, komme til den dagen, den dagen på Golgata. Hvor, Jesus, foraktet den dagen, den skammen, å bli avkledd, å bli hakket i stykker, å bli spyttet på og gjort narr av; av hele verden, av menigheten, av menneskene som skulle ha elsket Ham. Og, likevel, i alt det åpnet Han ikke Sin munn, og gikk og døde for disse menneskene som gjorde narr av Ham.

¹⁵² Gud, ta oss til Golgata denne morgenen. Og om de sier at vi er gale, de sier vi har oppfattet Skriften feil, hva enn de vil si, Gud, de kan ikke stå i Guds Nærvær og si det er feil.

De kan ikke dekke over syndene sine med Bibelen. Bibelen avdekker deres synder: deres vantro; for å bli populære; for å gjøre som resten av folkemengden. La dem komme til Golgata denne morgenen.

¹⁵³ "Og starte i Jerusalem; at omvendelsen og tilgivelsen av synder må bli forkynt i Hans Navn til alle nasjoner, fra Jerusalem."

La dem ta det samme korsfestede skrittet for å bli hakket på; og spyttet på; og gjort narr av; og bli kalt alt de kan bli kalt som religiøse overløpere; kirke opprivere; alt de vil kalle det.

Må vi, Herre, denne morgenen, ta vår vei med Herrens få foraktede. Må vi vandre som apostlene gjorde, ikke snu verken til høyre eller venstre, og av vårt hjertes godhet tjene Gud. Gi det, Far.

¹⁵⁴ Nå, helbred de syke og plagede som kommer inn i bønnekøen. Må disse som løftet sine hender, i sine hjerter omvende seg akkurat nå. Må de som har stått tilbake så lenge, raskt gå til vannet og få sine synder tilgitt ved Offerets Navn, Jesus Kristus, Guds Sønn. Amen.

Nede ved korset der min Frelser døde,
Der nede ropte jeg for renselse fra synd;
Der til mitt hjerte ble Blodet anvendt;
Ære til Hans . . .

Ære til Hans Navn!

Åh, Ære til Hans Navn!

Åh, der til mitt hjerte ble Blodet anvendt;

Ære til Hans Navn!

Jeg er så underfullt frelst fra synd,
(Hvordan?)

Jesus så vidunderlig bor innenfor,

Der ved korset hvor Han . . . (Bli en av Hans.)
inn;

Åh, ære til Hans Navn!

Ære til Hans Navn!

Ære til Hans Navn (Kjære Navn.)

Åh, der . . . hjertet ble Blodet anvendt;

Ære til Hans . . .

¹⁵⁵ Gjør ikke det bare noe med deg? Bare vasker deg ren. Legger et håp i deg; Liv, Evig Liv.

¹⁵⁶ Hva er "korsfestet med Kristus"? Det er å leve for andre. Hvem andre? De som hater deg, de som ikke vil like deg, de som vil gjøre narr av deg: lev for dem; vær med dem; elsk dem; "be for de som ondskapsfullt bruker deg, som sier all slags ondt uriktig for Mitt Navns skyld. De forfulgte profetene som var før deg."

¹⁵⁷ Jeg tenkte budskapet kanskje ville hjelpe menigheten denne morgenen, at dere ville se at vi trenger et Golgata, vi trenger en korsfestelse.

¹⁵⁸ Nå hva har det alt sammen gjort? Det er alt sammen betalt for. Søster i rullestolen, til folket her som er syke og plaget: Det er alt sammen betalt for; det eneste du trenger å gjøre er å tro at det er ditt; aksepter det på den samme måten, og du vil bli helbredet.

¹⁵⁹ Husk: Hva er det nå? Du kan gå til verden, forkynne Evangeliet, helbrede de syke; og formidle Evig Liv.

Hvor mye større ville det være: av, her er det en mann som ligger her med—med svulst, kreft, hva enn det er. (Vi har sett Han så mange ganger formidle Sine velsignelser og helbrede mannen, helbrede kvinnen; titusener på tusener ufeilbare tilfeller verden rundt, ser dere, tatt dem opp fra senger, bårer;

bare skygger av mennesker oppspist av kreft; i dag, fine, sunne mennesker.) Disse gjerninger som Jeg gjør skal dere også; men større enn dette skal dere gjøre: “mer enn dette,” er riktig.

Hva? Jeg ga dem forlengelse av livet, gjennom Jesu Navn, for å forlenge livet deres med noen få dager.

Men, “Mer enn dette skal dere gjøre: dere vil gi dem Evig Liv gjennom Mitt Navn.” Puh!

¹⁶⁰ Hvorfor ville du skamme deg over det kjære Navnet? Hvorfor ville folk sky det og rygge tilbake fra det? Det er djevelen. Sikkert.

¹⁶¹ “Omvendelse og tilgivelse av synd må bli forkynt i Hans Navn til hele verden, fra Jerusalem.” Det er der Budskapet gikk ut først. Stemmer det? “Omvendelse og tilgivelse av synd bli forkynt i Hans Navn, starter i Jerusalem.”

¹⁶² Nå, først, vi vil gjøre som Han gjorde: ha bønn for å helbrede de syke.

¹⁶³ Etterpå, vil vi ha den store gaven: Vannet er klart bak her, for enhver som ønsker å bli døpt (det er klær her inne for kvinner, klær her inne for menn), står klare for deg for å få dine synder tilgitt; for husk at du kan bare få dine synder tilgitt i følge Bibelens lære. “For det er ikke noe annet Navn under himmelen gitt blant mennesker, ved hvem du kan bli frelst.”

¹⁶⁴ Paulus møtte noen som allerede hadde blitt døpt. Og de jublet, hadde seier. Han sa, “Hva ble dere døpt til?”

De sa, “Til Johannes.”

Han sa, “Johannes døde til omvendelse.” Nå, få tak i dette: til omvendelse, ikke for tilgivelse av synd. Hvor mange forstår det? Ikke for tilgivelse av synd. De var døpt riktig, til omvendelse. De hadde omvendt seg: “Ja, sir, jeg har omvendt meg. Jeg, tror Han kommer.” De var døpt *til omvendelse*; det vil si, “tro på Herren Jesus Kristus.”

¹⁶⁵ Så da de hørte *dette* (at Offeret hadde allerede kommet), ble de døpt på nytt, i Jesu Kristi Navn. Og så ble den Hellige Ånd formidlet til dem, da han la sine hender på dem og de talte i tunger og profeterte.

¹⁶⁶ Nå, hvordan skal du forandre det Skriftstedet? Sett fingeren din ett sted i Bibelen hvor noen noensinne ble tilgitt sine synder i det Nye Testamentet og noen gang ble døpt på noen annen måte enn i Jesu Kristi Navn.

¹⁶⁷ Vis meg ett sted i Bibelen hvor noe menneske noen gang ble døpt i Faderens, Sønnens og Hellige Ånds Navn. Eller legg en historie på skrivebordet mitt, en historie fra menigheten som viser hvor noen noen gang ble døpt i Faderens, Sønnens, og den Hellige Ånds Navn, inntil for trehundre-og-noen år etter den siste apostel døde, da den katolske kirken ble organisert.

168 Nå, jeg har fått Pre-Nicene fedrene, og . . . alle historikerne og alt, rett i min studie: den eldste, hemmeligste historien i verden; de eneste ufeilbare bevisene som vi har.

169 Les *Vår søndags gjest* eller katekismen til den katolske kirken, og legg merke til dem hva de sier: “Noen av protestantene vil kanskje bli frelst, fordi de bøyer seg for den katolske læren: For deres Bibel sier, ‘døp i Jesu Kristi Navn,’ men vi har tatt Alvoret bort fra ‘Jesu Navnet,’ og lagt det på ‘Fader, Sønn, Hellig Ånd,’ og de innrømmer det.”

Nå, vis meg et skriftsted i motsetning til det.

170 Og der ser du. Og allikevel bøyer verden seg rett mot det. Hvorfor? De har aldri vært ved Golgata. Det er det. De har aldri sett.

171 De vil gjøre narr av deg og kalle deg . . . de vil til og med kalle deg, “Holy-roller,” “Jesus only” og alle de fanatiske navnene de kan. Hvilken forskjell gjør det hva de kaller deg? Hva gjorde de . . . Brydde Han seg om hva de kalte Ham? Han ble korsfestet. Han levde for Gud, og Gud alene. Og om den samme Ånden, som var i Ham, er i deg, vil det få deg til å gjøre den samme tingen: bære Hans Navn. “Hva enn du gjør” (sier Bibelen) “i ord eller i gjerninger, gjør alt i Jesu Navn, lovpris Gud.”

172 Hvor får du den treenige, hedenske lære fra? Ut fra en katekisme, ikke ut fra Bibelen. Ordet “treenighet” er ikke en gang nevnt i hele Skriften fra 1. Mosebok til Åpenbaringen. Det finnes ikke noen slik ting. Det finnes ikke noen slik ting som en treenig gud. Han er Gud, Gud alene, en Gud. Har alltid vært en Gud. Han virket i tre tjenester: Han virket som Faderen, under Moses. Han virket i kjød, som en Sønn, Jesus. Han virker nå i den Hellige Ånd. Men det er én Gud. Én Gud, ikke med tre navn. Tre roller, tre titler i ett Navn: Jesus Kristus.

173 Alt annet er hedensk; og jeg spør om noen kan vise det om det ikke er slik. Det stemmer. Jeg har sagt det år etter år etter år, og ingen har tatt det opp enda (Ser dere?), fordi det kan ikke gjøres. Jeg fikk . . . her er Bibelen, først; og der er de gamle historiene som beviser at det er helt rett. Og hvorfor gjør djevelen bare . . . ? Jeg . . . Vel, Bibelen sier de ville bli slik: “Hvordan kan de komme, uten at Jeg kaller på dem?” Det er bare alt jeg vet om det. Det er hva Jesus sa, så . . .

174 Jeg sier ikke det for å være . . . Om jeg sa det og forkynte en tale som dette, ville jeg være den største hykler blant dere. Det stemmer. Jeg sa det fordi Det er Sannhet og Det er Liv. Så mange som blir døpt til Kristus, ikler seg Kristus. De har Liv ved Han Navn.

175 Vi ber i Hans Navn, søker i Hans Navn, forkynner i Hans Navn, døper i Hans Navn, lever i Hans Navn, dør i Hans Navn,

går til Himmelen i Hans Navn og oppstår i Hans Navn. “Hele familien i Himmelen er kalt Jesus.” Bibelen sier det: “Hele familien på jorden er kalt Jesus.” Han sa, “Jeg kom i Min . . .”

Du sier, “Vel, det er Faderens Navn.”

Far er ikke et navn, det er en tittel. Han sa, “Jeg kom i Min Fars Navn, og dere tok ikke imot Meg.” Nå, hvilket Navn kom Han i? Hm-hmh. Sikkert, “. . . og dere tok ikke imot Meg.”

¹⁷⁶ Så der har dere det; det er bare, ja, det er skjult for de vise og klokes øyne. Ja visst, det er det sannelig, hm-hmh.

¹⁷⁷ Og over i Åpenbaringen som vi lærte her om dagen: der er den gamleprostituerte kirken, som er den første organisasjonen; og så fikk hun mange døtre som ble født av henne. De gjør den samme ting, samme vane. Hele henne ender opp i Babylon på samme måte, med en . . . med den romerske kirken og en konføderasjon av nasjonenes kirker; og der er hun, alt ender opp, alt i den samme tingen, samme båt.

¹⁷⁸ Men Guds Menighet (Halleluja!), det er en utkalt og atskilt Menighet. Hvordan er Menigheten bygd? Hvordan vil du vite dette? Hvordan kan du vite at dette er Sannheten? Når Gud åpenbarer det for deg. Hvordan—hvordan visste Abel at det var et lam istedenfor epler? Det ble åpenbart for ham: “Ved tro ofret Abel et bedre offer til Gud.”

¹⁷⁹ Nede igjen fra Forklarelsens Berg sier Jesus, “Hvem sier folket at Jeg er?”

Noen sier, “Elias,” “Moses,” og så videre.

Han sa, “Men Jeg spør dere, ‘hvem sier dere at Jeg er?’”

Peter sa, “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.”

¹⁸⁰ Han sa, “Du lærte ikke dette . . .” Med andre ord (Jeg sier dette, ikke for å være stor, men for å komme til et poeng): “Du lærte ikke dette på et seminar; intet menneske lærte deg dette; men Min Far som er i Himmelen, har åpenbart dette for deg: at JEG ER (ikke Far, Sønn, og Hellig Ånd, men, Jeg er Jesus Kristus). Og på denne klippen (Hvilken klippe? Den samme som Abel gikk til; på den samme klippen.), på denne klippen, den åndelig åpenbarte Guds Sannhet, vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan aldri seire over det.” Det stemmer. De prøver det, men de vil aldri seire. Skjønner?

¹⁸¹ Så bare gå til Golgata, bli korsfestet, kom tilbake og ta din vei med Herrens foraktede få, gå videre.

¹⁸² Nå, Herre, vi overgir alle ting til Deg. Jeg vet ikke, ut av denne gruppen, hva som er her inne. Jeg har ingen anelse, Herre, med mindre Du ville åpenbare det. Og nå, Fader Gud, jeg ber Deg ikke om å gjøre det. Jeg har bare lagt det i fanget på folket. Der er de. Må dette bli et virkelig Golgata denne morgenen; må det bli en virkelig korsfestelse fra egenrådighet, og egen-lyster og fra store ting i livet.

183 Må menn bli ydmyke og villige til å ta veien med Herrens foraktede få. Må de vandre ydmyke. Må de bli født inn i dette Kongeriket, dette store Guds Kongerike som er et åndelig legeme, det himmelske Kristi legeme på jorden: “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett legeme.”

184 Gi det, Herre. Enten de er svarte, hvite, gule, brune, enten de er han eller hun, slave eller fri: vi har alle blitt skapt til å drikke av den selvsamme Ånd.

185 Gi det, Far, og må det bli med...blant mange denne morgenen, at de vil forstå; må Du åpne deres forståelse. Så, det vil bli som en ny dag for dem: solen vil skinne, og det dystre lyset av menneskelagede teologier vil drive bort, og Guds Lys vil skinne på deres sti og bryte løs dekket som dekker dette vakre Lyset. Og de kan vandre på hellighetens hovedvei, og så leve for andre som Kristus gjorde.

186 Nå som vi kaller inn bønnekøen, ber jeg at Du må salve Dine tjenere denne morgenen, oss alle sammen, som vi ber for hverandre. Og gi i dag, at enhver syk person som kommer gjennom denne bønnekøen må bli helbredet. Må de vende tilbake, som den lille skjeløyde jenta, og den lille gutten, og... og den eldre damen, og—og broder Wright, og mange av dem som kom fram, Herre, med lidelser og sykdommer og noe som legene ikke kunne kurere; og her er de i dag (bare omkring en uke siden), og her er de friske i dag.

187 Gud, må menn og kvinner gå forbi med den samme tro, å vite at de går til Golgata for å bli korsfestet fra sine tanker og sine ideer om at det er “intet mer helbredelse”. Må kraften som oppreiste Jesus fra graven gi dem liv, stort trosliv.

188 Og så, rett etter dette, må mange komme til bassenget for dåp. Vi ber, i Jesu Navn. Amen.

189 Nå, vi har kun tjue minutter til å gjennomføre bønnekøen og dåpsmøtet. Vi har ikke bønnekort nå. Vi har ikke det her, og vi vil prøve å få det til i mine større møter når enn vi starter. Jeg har fortalt dere alt, vi la det ut, vi har det på lydbånd, og hvor enn vi går, vil de lydbåndene bli sendt i forveien.

190 Tegnet peker bare på velsignelsen. Ideen var, “Om du vil be for de syke, få folket til å tro på deg.”

Jeg sa, “De vil ikke tro på meg.”

Han sa, “Du vil bli gitt disse tegnene, og ved dette vil de tro.” Tegnene har vist seg igjen og igjen, i ti år verden rundt, uten å ha feilet én gang. Ingen feil, i det hele tatt, i det. Hvor mange vet at det er sant?

191 Vel, om dere kan tro tegnet, så tro Budskapet. Det er riktig. Det viser det. Og ville Gud lagt et Budskap i meg (Og la det

være så perfekt som det, som hva. . .) og jeg forteller dere noe som vil være feilaktig? Gud vil ikke la meg gjøre det. Nei, nei. Nei, sir. Jeg forteller dere Sannheten.

¹⁹² Nå, alle dere som på en måte ønsker å bli bedt for i denne rekken her, kom over på denne siden, om dere vil, over her, still dere opp til høyre. Og så vil det la folket komme gjennom mens vi ber. Så vil vi få guttene, medhjelperne og dem som vil følge med; og når de kommer forbi her, så over til denne siden, vil vi lede dem rundt på baksiden og lede dem gjennom det. Alle vil bli bedt for.

¹⁹³ [Noen snakker til broder Branham—Red.] Åh, nei, nei, jeg gjorde ikke det. Vel, når som helst du vil. Det er det samme. Du kan lede henne ut, eller du. . . jeg kan. . . led henne ut der nå eller litt senere, når som helst hun ønsker det, det er det samme.

¹⁹⁴ Nå, la oss bare være så stille vi kan i de neste få minuttene. Jeg vil at dere alle skal tenke nå: Nå, hva—hva sa Bibelen? “Troens bønn skal redde den syke.” Hvor mange vet at det er riktig? Hvor mange vet at Bibelen sa, “Disse tegn skal følge dem som tror. De gjerninger som Jeg gjør skal dere også gjøre”? Og hva var gjerningene? Han sa, “Jeg kan om dere tror at Jeg er i stand til å gjøre dette.” Er det riktig?

Hva var spørsmålet mitt? “De vil ikke tro meg.”

Han sa, “Disse tegnene vil få dem til å tro.”

¹⁹⁵ Nå, om du tror, gjør deg klar: Dette er din tid for utfrielse. Akkurat det samme som om det ville være fra synd, det er det samme løfte fra den samme Gud.

¹⁹⁶ Nå, vi har en liten, syk dame her som har mageproblemer, fra nede i New Albany. Vi skal be for henne, først, så hun kan få seg—få seg et sete. Nå, stille, og alle nå. Jeg vil at brødrene skal hjelpe meg her. Og la oss bøye våre hoder et øyeblikk nå for bønn.

¹⁹⁷ Nå, Himmelske Far, dette har vært Ditt Ord. Jeg er ikke ansvarlig for handlingene som vil bli tatt på det, men jeg er ansvarlig for å forkynne det. Og vite dette (og vite at jeg er en middelaldrene mann nå og en dag må møte Deg): Jeg har forkynt Sannheten fra mitt hjerte. Du vet det. Ikke for å være fordømmende, om det var så, Herre, da trenger jeg omvendelse.

¹⁹⁸ Og Far, jeg ber at Du vil hjelpe nå som vi går for å be for de syke, må mine bønner bli besvart, ikke bare mine bønner, Herre, men bønnen fra denne menigheten som disse stakkars menneskene. . . Hva om dette var min kone som sto her? Hva om dette var henne, som sitter i rullestolen? Eller min søster? Min mor? Åh, Gud, helbred disse menneskene. Vil Du, Herre?

¹⁹⁹ Se, det står i bønnekøen: hjerte problemer, kreft, svulst, alle slags sykdommer og lidelser. Mange av dem kommer

(hundrevis blir utfridd rett herfra, Herre), og de ser det, og de tror det, og de kommer i bønnekøen for å akseptere deres. De kommer til en levende Stein nå, ikke Din tjener, men til Din Sønn, Jesus, som er Menighetens Leder, den åndelige, mystiske Person i blant oss. Og som vi går og fremviser Hans Navn (Du sa, "I Mitt Navn skal de kaste ut djevler."), jeg ber at Du vil svare på våre bønner, i Jesu Navn. Amen.

²⁰⁰ Nå, vær i bønn alle sammen. Nå, dette er delvis deres, også. Dette er deres bønn.

Nå denne lille kvinnen må dø, om ikke Noe hjelper henne.

²⁰¹ Hvor mange kjenner broder Stadsklev? Broder og søster Stadsklev? Jeg ble oppringt fra Tyskland tre ganger her en natt; babyen deres var død. De spurte, "Broder Branham, vi har sett deg oppreise døde, ved Guds Ånd," (De var tilstede og så det. Skjønner?) "og vi vet at du er en Guds profet. Bare si Ordet."

Jeg sa, "Jeg kan ikke si det, uten at det er lagt i min munn."

"Kom til Tyskland." Jeg sto raskt opp. Og de ringte inn: "Har fått et jetfly som kan ta deg til Tyskland på seks timer." Et militærfly som ville fly meg til Tyskland for å oppreise en død baby. Et militærfly ville ta meg over på seks timer, fra Louisville til Munchen i Tyskland.

²⁰² Jeg gikk inn der og gikk på mine knær, og jeg sa, "Far, hva skal jeg si? Tal i min munn." Han svarte meg ikke. Jeg gikk ut i skogen, jeg sa, "Far, hva skal jeg si? Legg ordene i min munn. Jeg vil gå forgjeves, hvis ikke." Jeg gikk tilbake, Han svarte meg ikke. Kom inn. Gjennom natten ba jeg, "Herre, legg ordene i min munn." Ingenting svarte.

²⁰³ Neste morgen sto min kone opp. Så snart hun dro, Ordet (jeg sto opp), Han sa, "Ikke irettesett dette. Dette er Herrens hånd." Hm-hmh.

Så raskt til telefonen: "Jeg kan ikke komme. Nei, dette er Herrens hånd. Jeg har blitt forbudt det." Dere ser hvilken kraft det er i denne irettesettelsen? Da Gud sa, "Ikke gjør det, for det er Herrens hånd."

²⁰⁴ Nå, Moses, ble en gang bedt om å ikke gjøre noe, men gikk og gjorde det allikevel. Husker dere? Så jeg—jeg reiste ikke.

²⁰⁵ Og jeg kunne gitt dere historier for å vise fram fire forskjellige mennesker, som var erklært døde av leger, etter bønn og irettesettelse av døden. Skjønner? Vi står der inne for å irettesette den tingen. Og om Gud ga deg makt til å gjøre noe, er det best du er forsiktig med hva du gjør. Skjønner? Det er best du er for- . . . Han sa, "Ikke . . ."

²⁰⁶ Nå, husk, det betyr kanskje ikke så mye for deg, men for meg betydde det noe. Skjønner?

“Ikke irttesett dette.” Virkelig myk, vennlig Stemme (omkring halv syv, tror jeg det var, halv syv den morgenen) sa, “Ikke irttesett dette. Dette er Herrens hånd.”

Jeg sa, “Takk, Far. Takk, Herre. Jeg skal ikke gjøre det.”

207 Om Han hadde sagt, “Gå i mot dette. Dette er fienden som har sneket seg inn.”

Jeg ville sagt, “La oss reise.” Og det ville ha blitt gjort.

208 Da den lille gutten der i Finland lå der død, knust, ikke en gang et helt bein i kroppen hans, sa Herren, “Det var satans hånd,” og sa, “irttesett det.”

209 Og jeg sa, “Død, du kan ikke holde ham. Bring ham tilbake, slipp ham løs.” Der, hoppet han opp på føttene sine, frisk, ikke en gang et brukket bein i kroppen hans. Det er Herrens Ord. Jeg kan ikke bruke Herrens Ord før Herrens Ord kommer til meg.

210 Men i Skriften har Herrens Ord gitt meg i oppdrag å be for disse syke menneskene; gitt dere i oppdrag å be for dem. Nå, “troens bønn skal redde den syke;” la oss be, dere bøyer deres hoder; vi vil se hva Han sier mens dere går igjennom.

211 Du er en kristen, er du? Tror du av hele ditt hjerte at Jesus vil gjøre deg frisk? Fått et lite mageproblem; har lidt av det i årevis, søster. Nå, du kommer til å bli frisk, om du vil tro.

212 Nå, Herre Gud, denne unge damen må dø om ikke Du hjelper henne. Jeg ber nå, mens jeg ser på henne, ser jeg ingen grunn til at hun skal dø.

Og jeg føler i min ånd, Herre, at det er Din tillatte vilje nå at jeg irttesetter dette: satan, slipp henne løs!

I Jesu Kristi Navn, må hun bli frisk, komme til denne menigheten, og gi vitnesbyrd til Guds ære. Amen.

213 Nå, så enkelt som det er, kvinne, du kommer til å bli frisk. Tror du det broder?

[Broder Branham går bort fra mikrofonen—Red.] Tror du her nede, at du kommer til å bli frisk?

Gå nå, begynne å spise hva enn du . . . så vil du bli helt bra.

Nå, du forventer å gi verden et slag og lamme den; den ga deg et slag og lammet deg. Nå, Himmelens Gud som tar Sitt slag bort fra verden for å gi tilgivelse for synd, ved det samme Navnet, kan gi deg tilgivelse fra synd og ta slaget bort fra deg, og gjøre deg frisk.

Tror du Han kan gjøre den hjerterytmen frisk? Gjør du det, vil du bli frisk . . . ? . . .

214 Herre Jesus, denne stakkars damen må ligge i denne stolen resten av sitt liv og så, bli tatt bort. Men vi ber om at denne

satans makt blir tatt bort fra henne. Må hun leve og gå og bli så normal som hun noen gang har vært. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

215 Tror du? Det er et avsluttet arbeide, det er ferdig. Hva er i veien? Uten frykt, uten . . . Var ikke . . . ? Du ble helbredet fra kreft en gang . . . ? . . . Slipp løs, gi alt til Jesus.

216 Herre Jesus, jeg legger min hånd på denne damen og går i mot hennes sykdom. Jeg vet hun er en kristen, født av Ånden. Jeg tar det bort fra henne, i Navnet til Jesu Kristi underfulle Navn. Amen.

217 Herre Gud, for hennes kjære bror, ber jeg for hans frelse i Jesu Navn. Stå på det. Amen. Det skal bli gjort.

218 Er du rede til å motta din helbredelse, sønn? Ok, det er gitt over i Hans hånd.

219 Herre Jesus, på denne unge mannen som sa, fra Deg, han ber om å motta sin helbredelse. Som Din tjener legger jeg mine hender på ham i Jesu Kristi Navn . . . ? . . . Amen.

Nå, bare noen . . . ? . . . nå, bare kall på Hans Navn. Nå, ikke—ikke til meg . . . ? . . .

220 Gud Fader, som bare en sønn som en gang lente seg mot morens bryst, hun har strøket ham og—og bedt med ham og holdt hans lille hånd da han var en liten baby. Nå har satan satt henne i en psykiatrisk institusjon. Gud, han har kommet til den hellige Menigheten til den levende Gud, en Menighet som er født av Guds Ånd, en Menighet som Guds Ånd lever og gjør Seg Selv kjendt i. Og i dag, ved bønn, frigjør vi den damen fra den institusjonen. I Jesu Kristi Navn, ber vi. Amen.

Gå hjem, du er helt frisk.

Takk for at du kom og ba for din mor; det er en ekte sønn.

221 Dette er dagen for din utfrielse. Herre Jesus, for denne ungen damen, for frelse for hennes ektemann og utfrielse for halsen hennes, må hun motta det i Jesu Kristi Navn, Som sier “kom, tro det nå,” og det er et ferdig produkt.

222 Herre, legene har sagt, Herre, at det er i kroppen hennes og kommer inn i øyet hennes. Hun har kommet for å bli utfridd her oppe ved alteret, mens denne hellige Menigheten ber, ber jeg for hennes utfrielse i Jesu Kristi Navn, at denne plagen vil forlate kroppen hennes. Det er et avsluttet arbeide.

For sønnen hennes, velsigner jeg dette lommeørkleet. Må hørselen og den rette tilstanden komme tilbake til øret hans . . . ? . . .

223 Nå taler Menigheten; nå er Menigheten det mystiske Kristi legeme. Vi ber for deg alle sammen. Skjønner? Vi—vi bekjenner ikke å være i verden lenger. Vi snakker ikke om at vi lurar på hvor vi skal. Vi har funnet den Veien. Vi ble født i den Veien.

Vi er den Levende Guds Menighet, (en del av den), selvfølgelig, den er spredd ut over hele verden. Men dette er en gruppe av dem. I dag kommer vi sammen i Hans Navn. Vi kommer for å gjøre det Han sa, å gjøre. Hva kan Han ikke avsløre når vi kommer sammen. Be for de syke, legg hender på dem, “troens bønn skal redde den syke.”

²²⁴ Må hjerteproblemene dine forlate deg. I Jesu Kristi Navn, adlyder jeg oppdraget Gud ga meg...?...

DEN DAGEN PÅ GOLGATA NOR60-0925
(That Day On Calvary)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen, den 25. september 1960, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org